

איך נרפאה הנפיחות של השחקן לפני הצגת הבכורה. ואיך יקבל פרקש עז חדשה

ליו בבית אומרים לי שאני מרגיש כך מפני שיש לי בכור רה".

מערכת יחסים מעניינת מאוד התפתחה בין הפרקליט צבי לירסקי ובין מלך הבר ריחות לשעבר, נחמן פר"קש. השניים הם בני זול עקרב, ולדיברי לירסקי יש בהם הרבה מהשותף. כ-20 שנים הוא מגן על פרקש, ללא תשלום, ואם לא די ב זאת, הוא אפילו תורם לו כסף. לאחרונה הוא שלח לו סכום של 10 אלפים לירות לצורך קניית סוס, ובימים אלה הוא מארגן התרמה לפרקש, קניית עז חולבת, תחת זיו ש' גנבה ממנו.

על קהל-לקוחות שונה יכול לספר טוביה אמסל, קרימינולוג ובעל מכון פרטי לפולגראף. יום אחד הופיעו במשרדו שלושה צעירים וביקשו ממנו שיערוך לכל אחד מהם בדיקה, שבאמצעותה יוכח מי מהם מחזיק במטילי זהב. התברר שהשלושה הש' תפרו בגניבה, ואחר-כך רבו ביניהם על חלוקת השלל. כדי להיות בטוחים שאיש מהם לא רימה, הם החליטו לפנות לג' לאי-שקר.

את בחירתו של עורך הדין חיים רמון לתפקיד יו-שבראש המישמרת הצעירה של מיפולג-העבודה הבטיח דובר סיעת המערך בכנסת,

רפי נלסון הופיע למסיבה בתל-אביב, שערך המיסעדרן רפי שאולי, עם בנו לירון (משמאל). נלסון סיפר שהוא נואש מהסדר-הביניים שנחתם בין ישראל ומצרים לפני כפר-הנופש שלו בטאבה, והוא נוסע בימים הקרובים למיזרח הרחוק. מציץ מאחור גיבלי הקטן.

אמר: "מה, זה? קח כדור אחד, ועד שתגיע לתל-אביב, זה ייעלם לך!" סיפר בר-שביט: "כשיצאנו היה עוקרי מאוד מתוח, הוא הביט כל הזמן על השעון, אבל בצומת גהה, האשכולית הפכה לתפוח, ליד מישטרת רמת-גן היא הפ' כה לקלמנטנה, וליד קולנוע

כל-כך על עוקרי, שיום אחד נוצרה נפיחות ברגלו בגודל של אשכולית. בר-שביט נלווה לעוקרי, שמהר לרופא. וזה קבע שמדובר בשאיבת מים שמצריכה ניתוח. עוקרי היה המום, ואילו בר-שביט ניצל את הזמן שהיה דרוש לרופא כדי לרשום את שם בית-החור לים. הוא התקשר לירד-רופא בבית-החולים בלינסון, וסיפר לו את הסיפור והוסיף שזוהי כנראה התרגשות, ושהוא מת' כוון לבוא אליו עם עוקרי. בר-שביט שיכנע את חברו ל' הצגה, השניים נסעו לפתח תיקווה, וכאשר ראה הרופא את הנפיחות ברגלו של עוקרי

שחרר אחרי שהרפואה של רפואי שלו הורד.

שחקן הבימה, שלמה בר-שביט, מספר שגם שח' קנים ותיקים מתרגשים לפני הצגות-בכורה עד כדי כך, ש' הם חשים בכאבים במקומות שונים בגופם, מתחלים, ואולי אפילו חולים באמת. באחת ההצגות הוא הופיע לצידו של ניסים עזיקרי, שחלק מתפ' קידו היה לפגוע באלוהים. בר-שביט נהג להפחיד אותו במשך החזרות ולומר לו: "ניסים, איך אתה יכול לומר מילים כאלה על אלוהים? הוא יע' גיש אותך!" יתכן שזה השפיע

גם ברק"ח, שרות ב' צבא הוא קנה-מידה להתייח-סות. בישיבה של הוועד לסו-לידריות עם אוניברסיטת בר-זית נטל גיא פילבסקי את רשות-הדיבור. קטע אותו דר ברק"ח, עוזי בורשטיין: "אתה אידיוט! סתום את הפה! לא שירתת בצבא!" פילבסקי היה מקבוצת ה-27 שסירבו לשרת בשטחים הכבושים. ו'

דב שילנסקי חובש את כיפתו וממהר ל' טקס האוכרה לאבא אחי-מאיר. שילנסקי, שהופיע באי-חור קל, חבש את הכיפה ויישר אותה תוך כדי הליכה.

הישאל בזה למה אודי עשה זאת?

לשעבר: "זהו נושא שאיני רוצה להשתתף בעיי סוק בו, זהו נושא שיש לו אופי מישפחתי רגיש, שנוגע לאנשים מסוימים ולא לציבור, ולכן אינני חושב שיש להתערב בו".
בתי עצמון עורך-דין, וחבר תל"ם: "לא אחד כמו אודי דיין יכול לומר שבמדינה מתוקנת לא היה האבא שלו עובר קורס מ"כים, כאשר הוא נחשב כאחד הגאונים בבית-החן. מריח מזה ריח של התרת ירושה. אילו קיבל את הכסף, הוא לא היה מדבר כך".

זלמן שילב, מספר 4 בתל"ם: "הלכתי עם דיין, ואני עדיין הולך איתו בתחום הציבורי והפוליטי. לא אומצתי על-ידי מישפחת דיין. לא קראתי את הכתב בעניין רב. לא התייחסתי לכך ברצינות, אני בקושי מכיר אותו, אך זוהי תופעה שכיתה בעולם, שקשה להיות בנים של אנשי-ציבור".

הרצל נמיר, ח"כ המערך: "בהחלט נש' ארתי במצב לא-נעים. אם היה מיקוה, היה צריך לעשות זאת לפני המוות. אך נראה שעניין הירושה היא שכאן חידדה את העניין. הדברים שעליהם סיפר אודי אינם בבחינת חידוש, אך זה כואב שכן אומר זאת".

ירדירה בארי, מאנשי ביה: "לא נמנית עם מעריציו של דיין, וברד-ככל לא הסכמתי עם מדיניותו. אישית לא הודהתי איתו. גם לאחרים היו יותר מאשה אחת, אך הדברים לא התפרסמו. הם דאגו שזה לא יפורסם. יתכן מאוד, להערכת, שאודי אהב מאוד את רות, ולכן הוא החליט לסלק את החשבון עתה עם אביו. נראה שהוא לא אהב את אביו גם בחייו, אך השאלה הגדולה היא אם הוא היה עושה זאת אילו לא הדיר אותו אביו מהצוואה".

במיסמך אישי חסר תקדים תקף אהוד ("אודי") דיין את אביו המת, ואת המיתוס שנוצר סביבו בחייו ובמותו. בפרק מתוך ספר שנמצא בכתיבה, החיים כחלטות, שפורסם בחער'יב, מונה דיין הבן כמה מן הפרשיות הידועות של אביו (ראה כתבה) בצורה יוצאת-דופן, לצד הבעת דעה עליו. על מעשהו של אודי, ועל תוכן הדברים שפורסמו, נשאלו אנשים שונים במישאל-בוק של העולם הזה והם השיבו:

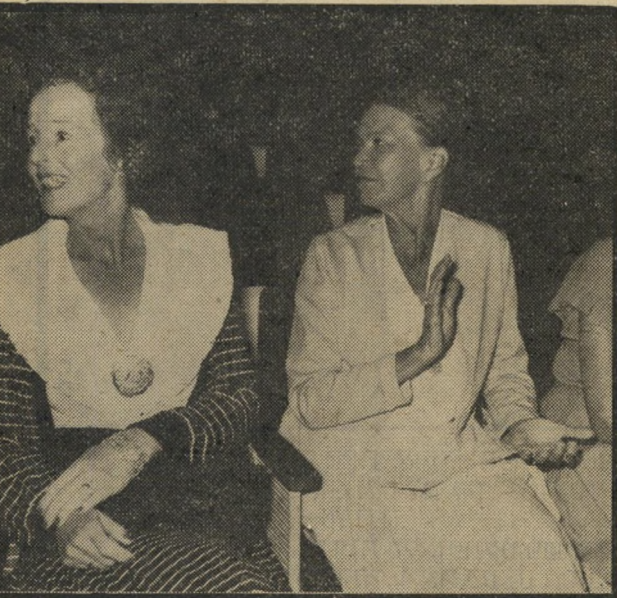
יוסף אלמוג, מאנשי רפי לשעבר: "עד כמה שהיכרתי את דיין, הוא לא התרחק מענייני כסף, וגם לא מנשים. זה לא היה סוד. כל הזמן היו דברים בגו. אך מה זה שייך? שכן יכתוב בצורה זועמת כונו? מאחורי זה יש רקע כספי, ואם זה רקע של ירושה אני חושב שכן לא צריך לכתוב כך על אביו שמת, ושאינו יכול להכחיש את הכתוב".

מרדכי בן-פורת, ח"כ תל"ם: "מוזעזע! זה כל מה שאני יכול לומר. אני הייתי קשור למשה פוליטי, ולא איש-מישפחה. אני לא החלפתי מעולם מילה עם אודי ואסי, הפרדנו בין עניינים פוליטיים ועסקים מישפחתיים. לגבי מה שנכתב איני יכול להוסיף. רק לומר שאני מוזעזע".

מיכאל בר-זוהר, ח"כ המערך, מחסידי דיין: "אני פשוט לא מוכן להתייחס לזה. אני מתפלא על העיתון שפירסם את זה. כשבן כותב זאת, זה יוצא מהפרופורציה, והופך למשהו מוזעזע".

עדי אמוראי, ח"כ המערך: "לא חשבתי מעולם שהוא מופת מוסרי. הערכתי אותו על כישורנותו, ולא על אופיו. לא לי לשפוט, אבל לא הייתי מקבל את העמדה שמה שפורסם אינו נכון".

מוטרה גור, ח"כ המערך: "אין לי שום דעה. לא קראתי את זה, ואיני מתכוון לקרוא".
גד יעקובי, ח"כ המערך, ומאנשי רפי

סלי לואיס מוחאת כף, ואנט דולצין מחייכת, כאשר המנחה עמדה לקרוא לשתים לבימה. לואיס ודולצין היו אורחות "נעמת" בדיון על מקומה של אשת איש-ציבור. לואיס סיפרה, שרק פעם אחת היא דרשה וקיבלה כסף עבור עבודתה, לצידו של בעלה, השגריר סס לואיס. היה זה כשהיא שימשה כמבשלת במישלחת ארכיאולוגית באפגניסטאן. דולצין סיפרה שבכל ערב, בעת שיזור מחזרות, "מבט", היא מנהלת עם בעלה, אריה, ויכוחים סוערים, וכשמנחם בגין מופיע על המסך היא אומרת לו: "אתה רואה? אני לא יכולה לשמוע אותך".

רמה, זה החל להיעלם. בתל-אביב כבר לא נשאר כלום".
באותו הקשר מספר בר-שביט, שגם הוא למרות הוותק שלו ונסיונו הרב על במה, מתרגש לפני בכורות עד כדי כך שתמיד הוא חולה באותו זמן. הרופא אינו מת' רגש ממנו. הוא מאוין לו שעה ארוכה. נותן לו כדור כלשהו, והכל נעלם. "הוא מבין אותי", אומר בר-שביט, "ואי-